

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

garrulitas

GENTOFTE STATSSKOLE

19. årgang

FEBRUAR

1952

ET SØLVBRYLLUP

Foto: MAX PETERSEN

Højdepunktet på skolen i februar måned plejer at være skolekomedien. Også i år blev den en stor succes.

Selv om Emma Gads stykke ikke var kendt af mange, og man derfor ikke mødte med de helt store forventninger, blev det alligevel en glædelig overraskelse. Naturligvis har det ikke mere nogen politisk mission; men stykkets lidt gammeldags opbygning er måske netop en særlig god baggrund for det humoristiske. For vi kan vist godt blive enige om, at stykkets force ligger på dette område.

Til stykket havde man valgt nogle

usædvanlig gode typer, hvoraf flere var de rene fund. Som helhed var spillet så godt, som man kan forlange det af en skolekomedie, og det viste publikums reaktion jo også i aller højeste grad. Her var netop det stykke, som alle elever lige fra 1. mellem til 3. G kunne more sig over.

Det er ikke nemt blandt de mange udmærkede præstationer at fremhæve nogen speciel. Men de to roller, som man bagefter husker klarest, er frk. Knudsgård og student Engelsøe. Når de to var på scenen, samledes ens opmærksomhed uvilkårligt om dem; men naturligvis må

man også indrømme, at taknemmeligere roller især til en skolekomedie kan ikke findes.

Efter så megen ros sidder man og bryder sin hjerne med at finde noget at kritisere. Det er imidlertid ikke saa nemt. Hvis man endelig skal klage over noget, må det blive over fremkaldelserne og blomsteruddelingen. Det virkede rodet og klodset, men er naturligvis kun en bagatel.

Ved skolekomedien gælder det som også ofte ved rigtige teaterstykker, at instruktøren og folkene bag kulisserne ikke altid får deres fortjente ros, og dog har de deres store andel i stykket. At det har været et stort arbejde for hr. Brøndum-Laursen såvel som for de andre lærere og elever, der har medvirket, er vi ikke i tvivl om, og herved vil vi gerne give dem det bifald, de ærligt har fortjent.

EN LÆSER

skriver:

Der hersker forhåbentlig enighed om, at sidste nummer af Garrulitas var skolen absolut uværdigt.

Man kan måske ikke bebrejde redaktionen, at den har måttet gribe til denne fortvivlede udvej, selvom jeg ikke vil nægte, at jeg ikke tror, at eleverne på skolen er mere sløve nu end nogen sinde. Det er sikkert ikke første redaktion, der staar uden hjælp fra læsernes side, og dog er et lignende resultat endnu aldrig set. Kunne man ikke undersøge, hvorledes andre skoleblade klarer sådanne situationer? Endelig kunne man måske udgive nogle færre numre for derved at gøre disse interessantere. Man kan bl. a. ikke forlange, at lærerne, der villigst abonnerer på skolebladet, skal vedblive at modtage det, når indholdet ikke er værd at læse.

Men eleverne! Bladet skal jo være et taleorgan eleverne imellem. Skulle der ikke være en af skolens 500 elever, der i løbet af en måned fik noget at fortælle, eller noget som pågældende kunne have lyst at indlede en diskussion om? Det lyder temmelig utroligt. Gentofte statsskole er en af landets største gymnasieskoler, Garrulitas rimeligvis et af landets ringeste skoleblade. Det kan vi ikke være bekendt. Lad derfor i næste nummer redaktionen få det arbejde, den egentlig er bestemt til, nemlig at sortere de mange indlæg, så kun de bedste bliver medtaget i et fornyet og interessant Garrulitas.

Mette Hannover.

— og vi svarer:

Tak, Mette! Vi er selvfølgelig glade for at høre en læsers mening om bladet, men vi synes ærlig talt, at dine bemærkninger er temmelig uovervejede. Din udtalelse om, at Garrulitas er et af de ringeste skoleblade i Danmark, tyder på, at du ikke har noget større kendskab til skoleblade som helhed. Vi udveksler eksemplarer med ca. 20 skolebladsredaktioner landet over, og vi er altså i stand til med nogenlunde sikkerhed at svare på dit spørgsmål om, hvorledes andre redaktioner klarer situationer, hvor der er ligeså sparsomt med indlæg som hos os. Enkelte har en fortsat røverroman, andre fylder en fjerdedel af bladet med vittigheder taget fra Det Bedste, og endelig er der jo altid den udvej at lade en side stå, hvorpå der er trykt, at man p. g. a. elevernes dovenskab ikke har fået tilstrækkeligt stof til at fylde bladet, Det, synes vi, er lidt for slapt.

Så foreslår du, at vi nedsætter antallet af blade for derved at gøre dem interessantere. For det første lovede vi, da abonnementerne blev tegnet, at der ville blive otte numre, og for det andet er det jo ikke godt at vide, hvad du anser for interessant. Der kommer jo protester, ligemeget hvad vi skriver. Bladet er for alvorligt! (Dette blev mærkværdigt nok ikke sagt om Januar nummeret). Artiklerne skal kun være om skolen. Det er ikke nødvendigt at referere gymnasie møderne, da de interesserede sikkert har hørt foredraget selv. Flere sportsreferater! Ikke så mange sportsreferater! o. s. v. Det er ikke let at gøre alle tilfredse.

DET BESTEMTE INTEGRAL

I sidste nummer af Garrulitas fandtes følgende hjertesuk:

„O, kære, hellige, mystiske integral, af at fatte dig jeg ej kan prale — nå, men hvordan man end dig vender: du er et S for langt i begge ender.

Poethae in spe.

Det har gjort mig så ondt for den stakels P.; derfor vil jeg gerne efter fattig evne søge at hjælpe ham, så der påny kan komme en kontinueret funktion ud af ham. Derfor de nedenfor anførte linier.

Af ovennævnte triste tale en simpel lære drages kan: Det lange S i integrale går over P. in spe's forstand.

Da han nu ej dets mening fatter, skønt sagen er så klar som glas, tillad da mig påny og atter at bringe sagerne på plads.

Den, som trods al sin flid og boglig kendskab ej integral forstår, han være må dog vist nysproglig hvad heller blot et klokkefår.

Thi dette integral jo bare er udtryk for en grænsesum af mange søde små og rare rektangler i et 2-dim. rum.

Dog må et øjeblik man stoppe; thi ellers let man gaar forkert. Funktionen den må ikke hoppe; den være skal kontinuert.

Alligevel du ej må mene, nu trukket er det største læs.

Thi den for sagen største gæner, hvordan man „beregner“ S.

Da må du kalde integralets værdi for store $F(x)$ blot og prøve på om differentialets værdi bli'r lille $f(x)$ flot.

Thi da, oh store integrale, er du jo helt identisk med det ovennævnte areale — Poeten får i sjælen fred.

Men lader han sig endnu skræmme, da må vi ha' retur ham sendt 2000 år, — hvor han har hjemme den største tænker, vi har kendt.

Vel vidste han — måske en lykke — ej alt det, som i dag står fast; de fine ting, hvorpå vi bygge — det kan ej lægges ham til last.

Thi Archimedes kendte „grunden“, hvorpå blev bygget dette hus! Det første integral blev funden af troldmanden fra Syrakus.

Hans storværk var, blandt mange flere, den krumme cirkels areal, og at man det kan definere og at det bli'r et integral.

Ja integralet, der besværer dig med sin strenge summation, det var for ham vor store lærer på vejen kun en S-station.

Derfor du yngling, som begræder, at du ej sagen fattet har, gå du til ham og få de glæder, som oldtids ånd til jorden bar.

C²

Parfumerie Breining

KGL. HOFLEVERANDØR

ØSTERGADE 26

Vi snakker JAZZ med Svend Asmussen

Udstyret med notesblok og blyanter bliver vi modtaget af Svend Asmussen selv og vist ind i en hyggelig dagligstue, der samtidig er arbejdsstudie. På væggen er der en hel samling violiner, og ved siden af klaveret, der er dækket af halvferdige musikarrangementer, står der en mikrofon med optagelsesapparat. Vi sætter os til rette omkring ilden og indleder med et højst originalt spørgsmål.

— Hvornår begyndte De egentlig at spille?

— Til at begynde med blev jeg sendt til klaverundervisning en gang om ugen ligesom mine søskende, skønt jeg alt andet end syntes om det. I 7-års alderen begyndte jeg at spille violin, og siden da har det været det instrument, som jeg synes bedst om, men jeg spiller stadig på klaver, når jeg arrangerer musikstykker.

— Interesserede jazz Dem den gang?

— Joh — jeg havde flere gange hørt pladeindspilninger af jazzviolinisten Joe Venuti, og skønt violinen ikke var noget udpræget jazzinstrument, syntes jeg meget godt om det og begyndte derfor at spille jazz. I gymnasietiden dannede jeg sammen med nogle jævnaldrende et orkester, og vi spillede sommetider til skoleballer.

— Hvilken skole gik De på?

— Metropolitanskolen. Jer er gammel-sproglig student og var så heldig at have den tidligere undervisningsminister Hartvig Frisch som græsklærer. Jeg fik forresten og hos ham til studentereksamen.

— Hvad lavede De efter at have fået Deres studentereksamen?

— Det varede ikke længe, før jeg fik mit første professionelle engagement. Det var på National Scala, og det gik

meget godt, da folk nu engang altid er interesserede i noget nyt. Jeg gik også i nogen tid på tandlægeskolen, men opgav det og tænkte på at blive billedhugger. Det er heller ikke blevet til noget.

— Hvem af de store jazzmusikere har gjort størst indtryk på Dem?

— Først og fremmest Louis Armstrong, der, efter min mening, er jazzens personifikation. Han gjorde så stærkt et indtryk på mig, at jeg 8 aftener i træk overværede hans koncerter, da han i 1933 var i København. Folk var helt vilde, og han blev modtaget på hovedbanegården af over ti tusind begejstrede københavnere. Han har selv senere udtalt, at han aldrig før havde været så bange, da han troede, at han skulle lynchese.

— Var jazzinteressen virkelig så stor den gang?

— Ja. I Danmark er den jo praktisk talt nul nutildags. Den bliver kun vedligeholdt af enkelte små amatørorkestre. Derimod vil jeg holde på, at der i Sverige er en betydelig større interesse for jazz, ikke alene i byerne, men også i provinsen, end noget andetsteds i verden. Jeg tror ikke, at der i Amerika er nogen videre begejstring for jazz'en længere. Ægte jazzplader, der i Amerika kun sælges i fåtal, bliver i Sverige solgt i flere tusind eksemplarer.

— Hvad synes De om de moderne retninger indenfor jazz — f. eks. Stan Kentons indspilninger?

— Ja, be-bop og progressiv har unægtelig slået sig fast, men jeg synes, at den progressive jazz i almindelighed og Stan Kenton i særdeleshed har et lidt for stærkt kommercielt præg. En stor del af Kentons plader er jo plagiater af Debussy og Rimski-Korsakoffs tidligere kompositioner, men jeg vil ikke nægte, at enkelte indspilninger er fremragende.

— Hvilken musikart synes De selv bedst om?

— Den ægte jazz. Men jeg holder også meget af de spanske og sydamerikanske rytmer. I begyndelsen spillede mit orkester ikke andet end jazz, men vi er senere slået over til show-numre. Det

**HUSK Skotøjsreparationen
Gentoftegade 95**

Bedste materialer anvendes
Altid færdig til lovet tid

ALFRED OLSEN

har altid været mig en fornøjelse at glæde andre folk.

— Vi har hørt meget om, at Benny Goodmann er kommet med forskellige tilbud til Dem om at tage på tourné i Amerika.

— Ja, det passer. Men det blev ikke til noget på grund af indrejsevanskeligheder. Han ville først have, at jeg skulle tage derover alene for at spille med i hans eget ensemble, men jeg afslog. Vi hører så ofte, at amerikanske musikere er så begejstrede for forholdene her i Danmark, og jeg forstår det udmærket

godt, efter at jeg i Stockholm havde truffet Duke Ellington. Vi spillede sammen en hel nat, og i pauserne fortalte han noget om arbejdsforholdene for et jazzorkester i staterne. Et stort orkester kan kun holde sig gående ved „one-night stands“ i dansehaller eller lignende steder, hvor flere hundrede idioter stamper rundt uden at have nogen virkelig følelse for jazz. I Amerika regner man en uges engagement for anstrengende, da man godt kan risikere at komme til at spille 6 koncerter om dagen og 8 om søndagen.

FAGRE FRIE VERDEN

Overalt på jorden forbereder vi i dag en lykkelig og bedre fremtid for de kommende generationer. Selv om det muligvis bliver i rullestol, de kommer til at nyde den. Vi bereder os til den kommende fred ved at dynge atombomber og andet godt op på begge sider af jerntæppet og i videst mulig udstrækning uddanne ungdommen til at holde op at tænke, holde kæft, trit og retning og i øvrigt forberede sig bedst muligt til at slå andre mennesker ihjel.

Der går selvfølgelig herved nogle splinter af demokratiet hist og her. Men hvad gør det, det er jo netop for at forsvare demokratiet, så det må vi tage med. Disse skrupskøre pacifister, der tror, at man vinder freden med fredelige midler, kan vi i hvert fald ikke have til at udtale sig fra nationalscenen. I USA udrenser de kommunisterne, for nok er vi tilhængere af ytringsfriheden, men der må jo dog være en grænse. Og i Sovjetunionen udrenser de kommunisterne, fordi de ikke er kommunistiske nok. Men det må vi som sagt tage med altsammen for at kunne bevare de rester, der bliver tilbage af demokratiet.

Du må tage et standpunkt i den store kamp mellem Øst og Vest om, hvem der er mest fredelig. Ellers sætter du dig mellem to stole. Og kan du ikke se det rimelige i, at militæret bygger ruinbyer på Amager, når vi mangler boliger og skoler, så er det virkelig din egen fejl.

Du må følge geværets ånd, der skal skaffe dig freden, hvad enten du vil eller ej. Ellers bliver du bare beskyldt for at være kommunist eller pacifist, og det skal være noget slemt. Foruden at du så aldrig kan rejse til paradiset hinsides Atlanterhavet.

Fagre frie verden!

Erik Rüdinger.

Gymnasiemødet

Torsdag den 14. ds. var der møde i G.S.G. Foredragsholderen viste sig at være en ganske ung mand, der var i besiddelse af usædvanlige talegaver og mod til at give sig i kast med tilsyneladende sindssyge foretagender. Han beviste i sommeren 51, at det er muligt at rejse Europa rundt kun medbringende en tandbørste og 2 kr. Undervejs tjente han penge ved allehånde sære beskæftigelser: journalist, havnearbejder, svinehyrde og meget andet. I de to timer sad tilhørerne som på nåle; lo, når der var lejlighed til det, og lyttede alvorligt, når han fortalte om de mindre morsomme oplevelser som f.eks. kongekrisen i Belgien, som han skildrede meget indgående.

Hans afslutning på dette causeri var ham værdig — denne uforbederlige optimist: „Jeg rejser aldrig mere afsted med kun 2 kr. Det er alt for lidt. Næste gang vil jeg tage — ja — 2 kr. og 85 øre med!“

DEN YNDIGSTE ROSE ER FUNDEN

Det var med blandede følelser, vort forslag i sidste nummer af bladet blev modtaget. Nogle mente ideen var morsom, heldigvis, andre syntes det modsatte, men det havde vi ventet. Mange mente, at konkurrencen ikke hørte til på en skole, men hvorfor, tillader vi os at spørge. Det var jo ikke for at være platte, men for at vi ikke skal synke hen i fuldstændig sløvhed. Det lykkedes at gøre mange forargede, ganske vist af forskellige grunde, men alle forargede. Nogle på grund af selve ideen, og det var næsten alle piger, men det er vel fordi de har taget det hele grav alvorligt, og det var i hvert fald ikke meningen. Andre mente, at bladets standard blev forringet ved denne lidet højplannede undersøgelse, men det må da være en fordel at skrive noget „lavt“, som bliver læst, i stedet for det sædvanlige, der bare bliver brugt til optænding i kaminen, og desuden kan vi jo pipe eller slå på tromme, for der er jo alligevel ingen, der reagerer.

På trods af alle meningsytringer blev

Gentofte torv. Tlf. Gjentofte 701.
Søgårdsvej 2 A.

Elektrisk installatør
ANKJER SEVERINSEN
Privat telefon: Sø. 4502

afstemningen gennemført omend med en temmelig uventet og ubehersket interesse fra mellemskolens side. Det tog os en halv time at pille de ugyldige sedler fra, men så lå resultatet også foran os. Der var ingen tvivl, det blev „Charming Annette“ med Kate Hannover som nummer to. Vi bringer her et interview med Annette.

* * *

Efter en omhyggelig eftersøgning finder jeg endelig den nykaarne skønhedsdronning og lokker hende hen i en afkrog af gymnasiegården. Hun er en del ckokeret over min impulsive handling, men ved oplysningen om sin nye udnævnelse bliver hun tilsyneladende bedre tilpas. Jeg maa tilstaa, at skolens elever har en fortræffelig smag!! Vel, jeg spørger pænt, og Annette lover at svare på nogle få spørgsmål.

— Hvad synes du om at blive kåret til skønhedsdronning?

— Jeg er naturligvis henrykt.

— Hvad er dit syn på konkurrencer af denne art?

— Det er meget underholdende, men jeg må tilstå, at det interesserer mig ikke meget, og jeg synes absolut ikke, det hører hjemme på en skole.

— Vil du begrunde det?

— Skolen er nu engang vor arbejdsplads, og på en sådan hører skønheds-koncurrencer bestemt ikke hjemme. Der-til må jeg nu sige, at konkurrencen havde et ganske muntert forløb, ikke fordi jeg løb af med sejren, men fordi konkurrencen ikke var præget af nogen alvorlighed.

— Har du tænkt over eventuelle følger af konkurrencen?

— Jeg tror oprigtigt talt ikke, den får nogen følger, men hvis den får nogle, finder jeg nok ud af, hvordan jeg skal klare dem til den tid.

— Og de andre skønheders kritik?

— Som sagt blev konkurrencen ikke taget alvorlig, og hvad „folket“ mener om mit udseende, kan jeg daarlig selv gøre for.

MIDT I EN JAZZ-TID

Det hele går jo ad hekkenfeldt til! Politikerne gør deres bedste for at styrke verden ud i en altødelæggende krig. Rustninger og skatter vokser alle over hovedet, og det er snart ikke til at kende forskel på demokrati og diktatur, godt og ondt. Og midt i alt dette lever gymnasieungdommen. Og er tilsyneladende uendelig ligeglad. Man kan snart blive enige om, at politikerne er dårlige, at det ville være dejligt, hvis vi fik fred osv. Men vi kan jo hverken gøre fra eller til.

Jo vi kan!

Det er vor pligt at orientere os om tidsens problemer og være vågne og kritiske overfor det, vi læser i dagbladene. Er der nogen rimelighed i, at vi kræver valgretsalderen nedsat til 21 år, hvis vi ikke selv gør noget for at sætte os ind

i de problemer, vi derved får indflydelse på. Og hver enkelt betyder noget. Det er jo dog respekten for individet, der er grundlaget for demokratiet, og dersom vi anerkender den demokratiske styreform, må vi også påtage os de moralske forpligtelser, den pålægger os. Det er dog os, der skal styre landet i fremtiden, og til den tid er det ingen undskyldning at skyde skylden på det elendige styre, det styre, vi selv har ansvaret for, og som skal repræsentere de meninger, vi personlig har dannet os, og ikke blot et spejlbillede af de anskuelser, der hersker idag.

Hvis du la'r dit ansvar ligge, tror du vist, du har det ikke.

(Kumbel).

Erik Rüdinger.

HOTEL COSMOPOLITE

BOLCHER · LAKRIDS · CHOKOLADE

H. ELBRANDT

Mejeriet, Baunegaardsvej 6

De gamle sko som ny De får,
når De til Christiansen går.
Om De skriver eller ringer,
så henter vi og bringer.

Telf. GE 886

PARIS og WIEN lancerer
LADY SALONEN kreerer
de nye moderne frisurer

MARY NIELSEN, Baunegårdsvej 2 A
Telf. GE 1284 — GE 35057

**FRISØRSALONEN
COSMOPOLITE**

Store Kongensgade 1

Palæ 248

Gentofte Sports- og Legetøjsmagasin
Edith Bruun
Baunegårdsvej 3 (v. Gentofte Torv)
Telefon Gentofte 8549

Køb Deres
Bøger og Skolemateriel
hos

BOGHANDLERNE I GJENTOFTE KOMMUNE

OVOMALTINE

EN KILDE TIL KRÆFTER

A. Agaards Cigarhandel
Gentoftegade 33

Stort Udvalg i:
Tobak — Cigarer — Cigaretter — Piber
Pibereparationer udføres hurtigt!

Gentofte
BLOMSTER

Kirkepladsen Gentoftegade 26
Tlf. GE 11 44

Gentofte **KIOSK**

Gentoftegade 49 (Torvet)
Aaben Søndag 6¹/₂—13
Tlf. GE 4253 — 4553

Gentofte
CYKLEFORRETNING

John H. Staugaard
*
Adolphsvej 63 (Hj. af Gentoftegade)
Tlf. GE 125

Gentofte og Omegns Bank
udfører

Bankforretninger
af enhver Art

*
GENTOFTEGADE 50 . TLF. GE 100 & 185

HJEMMEBAGERIET

Baunegårdsvej 5   Telf. GE 848

Hjemmelavet Chokolade, Konfektur

MARIE SVENDSEN
Gentoftegade 26 * Tlf. GE 15 15

Til hverdag og fest:
Johnsen's kaffe er bedst

R. JOHNSEN

Købmand
Gentoftegade 96 . Tlf. Ge. 67.

Skotøjsreparation

H. HENRIKSEN
Gentoftegade 94 (hjørnet af Violvej)
Tlf. Gentofte 1610